

HÍR HARANG

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍRLEVELE

7. ÉVF. 3. SZ. 2016. MÁRCIUS

AZ ÚT ÉRTELME A CÉL ÉS AZ ÚTON TÖLTÖTT IDŐ

Nagybőjt az út, amely elvezet a húsvéti örömré

Az elindulás, az út első állomása, HIT Is-
tenben, hogy képesek legyünk elindulni vele
az életünk teljességét hozó úton. Amikor a
katekumenek befogadása történik, egy csodá-
latosan mély imádság hangzik el. Ez az imád-
ság lehet mindnyájunk megerősítője, amikor
újra és újra nekifeszülünk életünk szakasza-
inak, megújult hittel, töretlen reménnyel és
megerősödő szeretettel.

„Isten megvilágosít minden embert, aki a
világba jön, és a teremtés művein keresztül ki-
nyilatkoztatja neki láthatatlan tökéletességét,
hogy az ember megtanuljon hálát adni Te-
remtőjének. Számotokra tehát, akik követték
az ő világosságát, most megnyílik az Evan-
gélium útja, hogy – miután új életet kezdtek
– ismerjétek fel az élő Istent, aki az emberek
felé fordul szavával. És ha Krisztus fényében
jártok, bízzatok az ő bölcsességében, bízzatok
rá életetek mindennap, és higgyetek benne
teljes szívvel. A hit útja, amelyen Krisztus lesz
vezetőtök, a szeretet által elvezet titeket az
örök életre.” (Felnőttek Katekumenátusa)

Ezen az úton végigmenni a nagybőjt igazi
tanítása. Jól megélni életünk böjti, készületi
idejét, hogy teljes szívvel tudjuk fogadni az
újászületést, a Húsvét nagy örömet.

Életünk legnehezebb szakaszaiban
mindig vissza kell emlékeznünk a sok-sok
csodára, amit Isten tett velünk és értünk,
hogy a szívünk el ne forduljon a bálványok
felé. Csak így jutunk el az emberi élet teljes-
ségére, a keresztény lét valóságára az Istenben
megtalált örömteli létre. Húsvéti fényben kell
élnünk, nem szabad leragadni a böjtnél, nagy-
pénteknél. Az Egyház életének első percétől
napjainkig, csak a feltámadás hitével, öröme-
vel tudott élő közösségével tanúságot tenni,
evangéliumot, örömhírt hirdetni. Ma nekünk
kell ezt egyre valóságosabban megélni Krisz-
tussal és egymással.

Ezért a csodálatos célért és feladatért, a
bennünk élő húsvéti hitért, kell egyedül és
együtt sokat imádkoznunk.

„Istenünk, te gondviselő szeretetteddel
elküldted egyszerűlt Fiadat, Jézus Krisztust,
hogy megszabadítsa a világot a tévedésektől.
Hallgass meg minket, és adj nekünk értelmes
szívet, tökéletességre való törekvést, ingado-
zás nélküli hitet, hogy az igazságot biztosan
felismerve, napról napra előre haladjunk az
erényekben és együtt magasztaljuk szent ne-
vedet.” Amen

Felföldi László plébános

VALÓBAN FELTÁMADT!

Hat nap alatt megteremtette Isten a világot,
a hetedik nap pedig megpihent. És látta Isten,
hogy jó. – olvashatjuk a Teremtés könyvében.
Isten létre, neki is szüksége volt a pihenésre.
A mai kor embere, hajlamos arra, hogy belete-
metkezik a teremtésbe, a pénz utáni hajszába, és
közben megfeledkezik a pihenésről. Aztán azon
veszi észre magát, hogy már nem marad ideje az
ünnepekre. Pedig Isten olyan csodálatosan
megteremtette ezt a világot, amelyet Ő jónak
mondott. Megadta nekünk, embereknek a te-
remtés lehetőségét, a pihenést és az ünneplést
is. Megteremtette a hétköznapiakat és a vásár-
napokat is. Még arra is időt adott, felkészülési
időt, hogy egy-egy ünnepre jól fel tudjunk ké-
szülni, hogy minél mélyebben, meghittebben
tudjuk ünnepelni. Gondoljunk csak az advent-
re, vagy akár a húsvét előtti negyven napra. Időt
adott, hogy megtalálhassuk, felfedezhessük az
ünnepekben rejlő örömeket és csodákat. De
valahogy ezt az időt, olyan tékozló fiú módjára
eltékozoljuk, feléljük. Aztán azon vesszük észre,
hogy a disznók vályujánál vagyunk. Ott zúgoló-
dunk, hogy milyen rossz ez a világ. Pedig a vi-
lág ugyanaz, mint régen volt, csak mi emberek
változtunk meg benne. Az igaz, hogy sokat fej-
lődött. Már lassan megszűntettük a „jó szagú”
kölnivel való húsvéti locsolkodást, hiszen már a
kölni se igazán létezik, mert lett helyette jó illatú
parfüm. A „jó szagú” kölnivel, a férfiak meg a
fiúk, húsvétkor elmentek, aztán meglocsolták a
hölgy rokonokat, ismerősöket, ezzel is tiszteletet
fejezve ki számukra, ezzel is vitték az örömhír
üzenetét. Ma viszont a „jó illatú” parfümöt, ma-
gunkra locsoljuk, magunkra fújuk. Nem foglal-
kozunk senkivel és semmivel, csak magunkkal.
Ha a disznók vályujától vissza tudnánk térni
az atyai házhoz, és ott dolgozni, azt szolgál-
ni, akkor meg tudnánk tanulni, a nekünk embe-
reknek szánt Istentől kapott életet élni. Talán
akkor a világot is szebbnek tudnánk látni. Talán
a kölninek a jó illatát meg tudnánk érezni. Így
húsvét hajnalán, nem csak mondanánk, hogy
Krisztus feltámadt, hanem elmondhatnánk,
hogy valóban bennünk feltámadt. Emmausi ta-
nítványként hirdetnénk az örömhírt, tudnánk
ünnepeket, mindennapi kenyerünkért dolgozni,
fáradtságunkat kipihenni, emberhez méltóan
élni. És erre nem csak Isten mondaná, hogy jó,
hanem mi is.

Engedelmet kérek, szabad-e locsolni?

Pécsi József.

A SZENTLÉLEK AJÁNDÉKAIRÓL – VII. RÉSZ

Cikksorozatunk utolsó részében a Szentlélek hetedik ajándékáról, az istenfélelemről lesz szó, amelyhez sok félreértés és félremagyarázás tapadt a történelem során.

AZ ISTENFÉLELEMRŐL

Az istenfélelem nem azt jelenti, hogy félnünk Istentől, hiszen éppen a jézusi tanítás szabadította meg az embereket attól a „köz-mikus rettegéstől”, amely a korábbi vallásokat jellemezte. Jézus azt tanította, hogy Isten a megbocsátó irgalmas Szeretet, s hogy Istent Atyánknak szólíthatjuk. Szent Ágoston megfogalmazásával: „a félelem ó szövetségét felül-múlta a szeretet új szövetsége”.

Ferenc pápa szavaival az istenfélelem ajándéka „megnyitja szívünket, hogy úgy érezzük magunkat, mint a gyermek apja karjában. Sokszor ugyanis nem tudjuk felismerni Isten tervét, és rádöbbenünk, hogy magunktól nem tudjuk biztosítani boldogságunkat, sem az örök életet. De éppen akkor, amikor megtapasztaljuk korlátainkat és szegénységünket, a Szentlélek megvigasztal minket, és felfedeztet velünk, hogy az egyetlen fontos

dolog: engedni magunkat Jézus által az Atya karjaiba vezetni.”... „Az istenfélelem nem tesz bennünket félénk, belenyugvó keresztényekké, hanem bátorságot és erőt önt belénk. Ez az ajándék meggyőződéses és lelkes keresztényekké tesz bennünket, olyanokká, akik nem félelemből vetik alá magukat Istennek, hanem mert megérintette és meghódította őket az ő szeretete.”

A fentiekből következik az is, hogy a helyesen értelmezett istenfélelem nem a büntetés miatti szolgáló félelemből, hanem a gyermeki szeretetből fakadóan, egyedül az Isten megbántásától félve igyekszik elkerülni a bűnt.

A SZENTLÉLEK GYÜMÖLCSEIRŐL

Jézus mondja: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz.” (Jn 15,5) Jézus tehát azt akarja, hogy szoros kapcsolatban legyünk

vele, s az általa küldött Szentlélek ajándékai segítségével át akar formálni bennünket (ahogy Szent Pál mondja: „Élek, de már nem én, hanem Krisztus él énbenem” /Gal 2,20/) és ki akarja érlelni rajtunk a Szentlélek gyümölcseit: szeretet, öröm, békesség, türelem, békétűrés, jóság, kedvesség, szelídség, hűség, szerénység, önmegtartóztatás, tisztaság (Gal 5,22-23; vö. Ef 5,9; és Jak 3,18)

A gyümölcsök megtermése szolgálat. Egy szőlővessző vagy fa sem magának terem, hanem hogy másokat tápláljon vele. Ugyanakkor a fa, vagy szőlővessző önvallo-mása is: „Gyümölcsöikről ismeritek fel őket.” (Mt 7,20). A Szentlélek hét ajándéka segítsen mindnyájunkat abban, hogy bőséges termést és jó gyümölcsöt hozunk!

Cserny István

SZENTFÖLDI ZARÁNDOKLAT

Számomra a Szentföldi zarándoklat a minden és a semmi találkozása volt. Hatalmas élmény. Ellátogattunk azokra a helyekre, ahol Jézus maga, és tanítványai jártak. Olyan tájakra, ahol a bibliai történetek játszódtak. De ezeken a helyeken most teljesen más emberek járnak. Teljesen hétköznapi izraeli emberek élik a hétköznapi életüket, rohannak, végzik a munkájukat, megpihennek, szórakoznak.

Egy számunkra ismeretlen, gazdag kultúra ez. Legnagyobb részét zsidók és muzulmánok lakta terület. Sokan hagyományos ruhákat viselnek, a miénktől eltérő hagyományaik, kultúrájuk, szokásaik vannak. Még csak a heti menetrendjük sem olyan, mint a miénk. Náluk a szombat a pihenőnap és vasárnap már zajlik az élet, teli vannak az iskolák és a munkahelyek. Olyan emberek, mint mi és mégis mások.

A hagyományaikhoz sokkal jobban ragaszkodnak, ezáltal nagyon sok mindent megőriztek Krisztus korából, vallásgyakorlatuk, hitbeli szemléletük keveset változott az idők folyamán. Ennek segítségével többet megérthetünk a bibliai történetekből, miértekre kaphatunk válaszokat, vagy csak sokkal logikusabbak és természetesebbek lesznek az olvasmányok.

A táj is magával ragadó. Hatalmas szerencsénk volt, mert az idő is ked-

vezett a látogatásunkhoz. Megelőzően sok eső esett, így a sivatag is zöldben pompázott (magához képest), ugyanakkor érkezésünk meghozta a jó időt és verőfényes napsütésben barangolhattuk be a tájat.

Az első néhány napot Jeruzsálemben és környékén töltöttük, a sivatagban, kopár homok- és sziklatengerben, ahol a száraz félévben gyakorlatilag egy fűszál sem marad meg, néhány oázis pompás gazdagságát kivéve.

A hét második felét északabbra, a Genezáreti-tó mellett töltöttük. Ez az Ígéret földje. Mediterrán vidék, ahol megterem minden, amire csak szüksége lehet az embernek: gabona, datolya, banán, narancs és citrusfélék, alma, paradicsom, paprika és minden földi jó.

ELSŐ KERESZTELŐ A SZENT GYÖRGY-TEMPLOMBAN

A keresztény ember életének első, fennkölt pillanata az édesanyával való személyes találkozás után a keresztele. A hét szentség első csodája, melynek során Isten gyermekévé fogad egy kisdedit, aki ezáltal az egyház tagjává válik.

Ebben a csodálatos találkozásban volt része a józsai Szent György-templomban elsőként megkeresztelt Bedő Bátor-nak 2016. február 13-án.

Nagy áhítattal érkezünk a szertartásra, hogy tanúi legyünk, amint a gyermek Laci atyától megkapja a „kereszttség pecsétjét”.

A kislány – mintha héthónaposan már tudta volna, milyen pillanatnak részese – csendben, tágra nyílt szemekkel figyelte az Atyát, és méltósággal fogadta a „MEGKERESZTELLEK TÉGED AZ ATYA, A FIÚ, ÉS A SZENTLÉLEK NEVÉBEN” áldást és a fejére csorduló keresztvizet. Mintha tudta volna,

hogy ez nem más, mint a Krisztushoz tartozás eltörölhetetlen lelki jegye.

Éreztük a templom meghitt csendjében, hogy a Szentlélek jött el hozzánk: gazdagabban lettünk egy kicsiny kereszténnyel.

Hálát adunk ezért Istennek és hittel reméljük, hogy sok kisgyermek követi majd

Bátorkát Isten kegyelmi ajándékának vételében a Szent György-templomban (is).

Bedőné Angéla

Rengeteg kultúra és vallás találkozik ezen a földön. A szent helyeken is leginkább ezt a sokszínű kavalkádot láttuk. A legtöbb helyen bazársorok, hangos kántálók, kisiskolások csoportok, munkába siető emberek és turistacsoportok töltötték meg azokat a helyeket, ahol annak idején Jézus csodálatos örömeit és hatalmas fájdalmakat élt meg.

A csöndes áhítatból itt nem sok látszott. Kívülről. Az egyedi és megismételhetetlen és a hétköznapi volt egyszerre jelen.

Életünknek a mindennapi rohanásában és forgatagában így kell felismernünk minden nap a szent pillanatokat, gondolatokat, Istent.

Ujhelyi Flóra

ÖKUMENIKUS IMANAPOK JÓZSÁN

Immár sokéves múltra tekint a kezdeményezés, mely szerint a történelmi egyházak hívei közös imádsággal dicsérik az Urat a szent böjti időben, „a Szentháromság Isten szeretetében”.

„Áldott vagy te, Urunk, atyáinknak Istene” énekeltük a görög katolikus hívekkel, „Szent, szent, szent az Isten, énekelje minden, ég és föld imádjátok” szállt a római katolikusok jól ismert éneke...

Mintegy válaszként következett, a református hívekkel közösen énekelt gyönyörű dallam: „Áll a Krisztus szent keresztje elmúlás és rom felett, Krisztusban beteljesedve látom üdvösségemet.”

Három napon át, három templomban, három ige hirdető (Szentesi Csaba görög katolikus parókus, Hofher József, jezsuita szerzetes, és Porkoláb András, segédlelkész) szájából hallgathattunk örök érvényű igazságokat, érdekes és értékes fejtegetéseket.

Jelen volt és a közös imádságot vezette Gacsályi Zsolt, református nagytiszteletű úr, és plébánosunk, Felföldi László atya.

Csodálatos három estét élhettünk át, mi, józsai keresztények.

Dicsőség Krisztusnak! Áldás, békesség! Dicsértessék az Úr Jézus Krisztus!

Kertészné Erika

BEMUTATKOZIK A LÁNYKÖR

Egy régi vágy valósulhatott meg, amikor szeptemberben Adrienn is lelkesen igent mondott arra, hogy a józsai templomhoz tartozó családjaik lányait egy élő kis közösséggé próbáljuk formálni.

Sok ötlettel, tervezéssel láttunk neki ennek a nemes feladatnak, úgy éreztük, hogy fontos lépés lehet ez a lányok későbbi éveiben, amikor majd szükségük lesz egymás biztatására, bátorítására, szeretetére ahhoz, hogy ne féljenek sokszor hitükből adódóan az árral szemben úszni. Három gyermek édesanyjaként gyakran tapasztalom, hogy milyen sokat számít a gyermekeimnek a hasonló gondolkodású társaik megerősítése, társasága.

A lánykör ennek a „lelki megerősödésnek, bátorságnak” szeretne a kis táptalaja lenni, ahol tudunk együtt játszani, ahol merünk a nehézségeikről, szomorúságaikról beszélgetni, de az örömeikben is közösen osztozni. Jó látni minden egyes alkalommal az egymást egyre jobban elfogadó és befogadó vidám gyermekarcokat, akik a játékokban önismeretet és együtt gondolkodást tanulhatnak, egy-egy témán, történeten keresztül pedig megpróbálunk a jézusi szeretet nyomdokaiban járni és Mária kezét fogva megtanulni egymástól is, hogyan lehetünk egyre figyelmebbek, türelmebbek a körülöttünk élőkhez.

Bízom benne, hogy ez a szép közös tapasztalat a családok közösségünk javára válik, és a gyerekeken keresztül bennünket felnőtteket is egyre jobban egymáshoz kapcsol.

*Rónaszékiné Nagy Adrienn,
Gulyásné Felkai Ágnes*

„ELJÖTT A SZÉP HÚSVÉT REGGELE”

K. László Szilvia:

A LEGKISEBB NYÚLGYEREK

Húsvét előtt izgatottan készülődnek nyusziék,
egész kosár tojás várja, hogy színesre befessék.
Anyanyuszi, apanyuszi és a nyuszigyerekek
festegetnek, készülnek itt zöld tojások, veresek.
A legkisebb nyuszigyerekek ügyetlen még, nem vitás,
eltöri a tojásokat, zöld lesz tőle a lakás.
Mégsem szidják a többiek, így kezdte ezt mindenki,
bizony nehéz mesterség ez, meg kell szépen tanulni.
Hogy a tojás céklalében főzve mindjárt piros lesz,
hagyma héja szép sárgára, spenótleveél zöldre fest.
Tanítgatják tojást fogni, hogy a héja ne törjön,
munka után kezet mosni, rendet rakni a földön.
Így lesz ügyes egy-kettőre a legkisebb nyúlgyerek,
Büszke, hogy már ő is segít, csakúgy, mint a többiek.

Juhász Gyula: **HÚSVÉTRA**

Köszönt e vers, te váltig visszatérő
Föltámadás a földi tájakon,
Mezők smaragdja, nap tűzében égő,
Te zsendülő és zendülő pagony!
Köszönt e vers, élet, örökkön élő,
Fogadd könnyektől harmatos dalom:
Szívemnek már a gyász is röpké álom,
S az élet: győzelem az elmúláson.

Húsvét, örök legenda, drága zálog,
Hadd ringatózzam a tavasz-zenén,
Öröm: neked ma ablakom kitárom,
Öreg Fausztod rád vár, jer, remény!
Virágot áraszt a vérvérte árok,
Fanyar tavasz, hadd énekeljek én.
Hisz annyi elmulasztott tavaszom van
Nem csókolt csókban, nem dalolt dalokban!

Egy régi húsvét fényénél borongott
S vigasztalódott sok tünt nemzedék,
Én dalt jövődő húsvétjára zsongok,
És neki szánok lombot és zenét.
E zene túlzeng majd minden harangot,
S betölt e Húsvét majd minden reményt.
Addig zöld ágban és piros virágban
Hirdesd világ, hogy új föltámadás van!

Eljött a szép húsvét reggele,
Feltámasásunk édes ünnepe.
Ünneplő ruhákba öltöztek a fák,
Pattognak a rügyek, s virít a virág.
A harang zúgása hirdet ünnepet,
Egy kismadár dalol a zöld rétek felett.
Tündérország rózsái közt gyöngyharmatot
szedtem,
Akit azzal meglocsolok, megáldja az Isten.
Az illatos rózsavíztől megnőnek a lányok,
Zsebeimbe beleférnek a piros tojások.

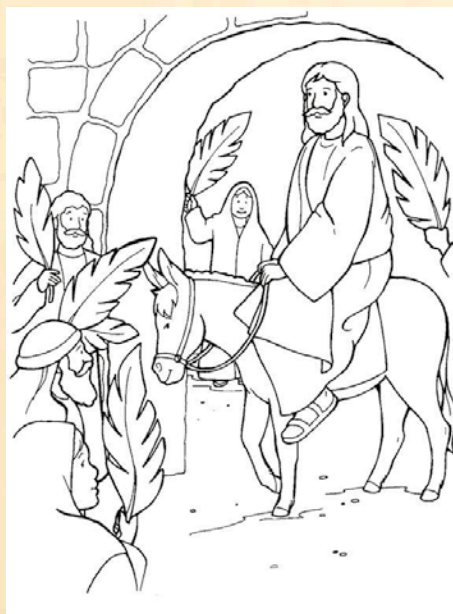
Mysty Kata:

KI SZAMÁRHÁTON..

Ki számár háton lovagol,
nem hatalmat, bünt „tankol”!
Vonul elé sűrű ármányáradat;
tört érző szívében a bánat arat
S ami megtörtént e napon,
Jeruzsálem őrzi még vajon?

Legyen az kulacs meleg napokon!
Legyen kincset érő titkok szent virága!
Legyen fény, jövőt nyitó napablak világa!
Legyen hív küldetés „s a bűnök királyi ravatala!”
Legyen a „virágvasárnap” kálváriája
a titáni szenvedésünk örök halála az élet diadala!

SZÍNEZD KI A KÉPET!

MISEREND NAGYHÉTEN

Megtestesülés Plébánia

HÉTFO	18 óra
KEDD	18 óra
SZERDA	18 óra

NAGYCSÜTÖRTÖK 18:00
UTOLSÓ VACSORA EMLÉKE

NAGYPÉNTEK 18:00
URUNK SZENVEDÉSÉNEK
ÜNNEPLÉSE • PASSIO

NAGYSZOMBAT 20:00
HÚSVÉTI VIGÍLIA • KRISZTUS
FELTÁMADÁSA • ÉTELSENTELÉS

HÚSVÉTVASÁRNAP 11:15
ÉTELSENTELÉS

HÚSVÉTHÉTFŐ 11:15

MISEREND NAGYHÉTEN

Józsán

NAGYPÉNTEK 18:00
URUNK SZENVEDÉSÉNEK
ÜNNEPLÉSE • PASSIO

NAGYSZOMBAT 20:00
HÚSVÉTI VIGÍLIA • KRISZTUS
FELTÁMADÁSA • ÉTELSENTELÉS

HÚSVÉTVASÁRNAP 09:30
ÉTELSENTELÉS

HÚSVÉTHÉTFŐ 09:30

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (kereszteselés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfelfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között.
Plébános: Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** http://megtestesules.info

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍRVARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László **Szerkesztette:** Rác Jánosné Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com • Rexpo Nyomda – www.rexpo.hu